

Sygn. akt VI Gz 128/16

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Bober (spr.)

Sędziowie: SSO Anna Harmata

SSO Anna Walus – Rząsa

Protokolant: asyst. sędz. Joanna Gołąbek

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2016 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: (...) sp. z o.o. w W.

przeciwko: K. C. i P. S.

o nadanie klauzuli wykonalności po przejściu uprawnień

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 19 grudnia 2014 r., sygn. akt V GCo 547/14

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Rzeszowie podjął postępowanie w sprawie (pkt. I) oddalił wniosek wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności po przejściu uprawnień (pkt. II) oraz obciążył wierzyciela kosztami postępowania w całości (pkt. III)

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy stwierdził, że wprawdzie przedłożone przez wnioskodawcę dokumenty spełniają wymogi formalne określone w art. 788 k.p.c., to jednak analiza tych dokumentów nie pozwala na ustalenie następstwa prawnego pomiędzy (...) sp. z o.o. w M. na rzecz Towarzystwa (...) S.A. w W.. Sąd Rejonowy wskazał, że z treści nakazu zapłaty z dnia 8 października 2001 r. sygn. akt. V GNc 2959/01 wynika, że jedynym uprawnionym do wierzytelności wynikającej z w/w nakazu zapłaty była spółka z o.o. działająca pod firmą (...) w M., tymczasem cesja na rzecz Towarzystwa (...) S.A. dotyczy spółki z o.o. (...) w S., a zatem były to różne podmioty. Wobec treści cesji z dnia 8 października 2001 r. i przy braku innego materiału dowodowego Sąd Rejonowy stwierdził brak możliwości ustalenia czy był to ten sam podmiot czy tylko podmiot wykorzystujący zbieżność nazwy firmy. Z treści cesji nie wynika numer KRS spółki zbywającej, co pozwoliłoby domniemywać błąd literowy. Niezależnie od powyższego Sąd I instancji wskazał, że przeniesienie wierzytelności wynikającej z nakazu zapłaty z dnia 8 października 2001 r. i tak było nieważne ponieważ jako nabywcę wskazano nie Towarzystwo (...) S.A. tylko Towarzystwo (...) S.A. Oddział (...) w S.. Tymczasem oczywistym pozostaje, że oddział regionalny nie posiada osobowości prawnej ani tym bardziej, że taki oddział w ogóle istnieje i dalej, że oddział ów był oddziałem Towarzystwa (...) S.A, które po zmianie nazwy firmy zbyło wierzytelność.

Wobec tego, że w postępowaniu klauzulowym badanie złożonych dokumentów ma charakter formalny Sąd I instancji przyjął, że wierzyciel nie wykazał następstwa pomiędzy M. sp z.o.o. w M. na rzecz (...) sp. z.o.o. w S. a następnie pomiędzy oddziałem Towarzystwa (...) S.A a Towarzystwem (...) S.A. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania Sąd wydał w oparciu o art. 770 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł wnioskodawca (...) sp. z o.o. zaskarżając je w zakresie punktu II i III zarzucając naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść orzeczenia tj. art. 233 §1 kpc w zw. z art. 13§2 kpc tj. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia poprzez uznanie, że przeniesienie wierzytelności było nieważne gdyż:

1) jako nabywcę wskazano Towarzystwo (...) S.A. Oddział (...) w S. a nie Towarzystwo (...) S.A. które nie posiadało zdaniem Sądu osobowości prawnej, co oznacza, że nie spełniono wymogów z art. 788 kpc, pomimo tego, iż nabywca wierzytelności został wskazany w sposób prawidłowy,

2) cesja miała być zawarta przez spółkę (...) z siedzibą w S., a tymczasem była to oczywista omyłka pisarska w treści cesji, gdyż w złożonym do akt sprawie potwierdzeniu własnoręczności podpisu poświadczonym przez notariusza wskazano w sposób niebudzący wątpliwości, iż (...) sp. z o.o. miał siedzibę w M., co również wynika z nakazu zapłaty o sygn. akt V GNC 2959/01.

W oparciu o powyższe wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez nadanie przedmiotowemu tytułowi wykonawczemu klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień na rzecz (...)sp. z o.o. oraz zasądzenie od uczestników solidarnie na rzecz wierzyciela kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych. Ewentualnie wnioskodawca wniósł o reasumpcję zaskarżonego postanowienia przez Sąd Rejonowy w trybie art. 395 §2 kpc i uwzględnienie wniosku wierzyciela.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 788 k.p.c. umożliwia w uproszczony sposób, przy wykorzystaniu postępowania klauzulowego, uzyskać tytuł wykonawczy przeciwko innym podmiotom niż wskazane w tytule egzekucyjnym w przypadku przejścia uprawnienia na inną osobę po powstaniu tytułu egzekucyjnego bądź w toku sprawy przed wydaniem tytułu.

Możliwość nadania klauzuli wykonalności po przejściu uprawnienia lub obowiązku na inną osobę uzależniona jest od wykazania tego przejścia za pomocą dokumentu urzędowego lub prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym i dokumenty te nie mogą budzić żadnych wątpliwości Sądu.

Należy podkreślić, że przy nadaniu klauzuli wykonalności w trybie art. 788 k.p.c. sąd wprawdzie nie bada w zasadzie przesłanek merytorycznych przejścia uprawnień (przelewu wierzytelności). Zobligowany jest jednak do zweryfikowania czy na podstawie złożonych dokumentów nabywca (wnioskodawca) jest następcą prawnym. Sąd ocenia zatem dokument będący podstawą przejścia uprawnień pod względem formalnym, tj. czy spełnia kryteria wymagane od dokumentu urzędowego, bądź też czy podpisy zostały w sposób prawidłowy poświadczone na dokumencie prywatnym. Formalne badanie dokumentu obejmuje również ustalenie, czy stronami tej umowy są uprawniony i wnioskodawca, oraz czy umowa ta dotyczy uprawnia objętego żądaniem wniosku (por. Komentarz do art. 788 Kodeksu postępowania cywilnego, Dariusz Zawistowski, Stan prawny: 2013.11.21)

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu Rejonowego, że z uwagi na rozbieżności w oznaczeniu wierzyciela określonego w tytule egzekucyjnym w postaci nakazu zapłaty z dnia 8 października 2001 r. V GNC 2959/01 ((...) sp. z o.o. w M.) a wskazanym w treści cesji wierzytelności ((...) sp. z o.o. w S. k. 7) brak jest podstaw do nadania na rzecz wnioskodawcy klauzuli wykonalności w trybie art. 788

k.p.c. To rzeczą wnioskodawcy jest przedstawienie dokumentów z których treści wynika w sposób niewątpliwy pomiędzy jakimi podmiotami następuje przeniesienie wierzytelności. Powyższych rozbieżności nie usuwa złożone do akt sprawy notarialne poświadczenie własnoręczności podpisu osoby uprawnionej do reprezentacji spółki (k. 8). Rozbieżności w zakresie podmiotu zbywającego wierzytelność wykluczają możliwość przyjęcia tożsamości wyżej wskazanych podmiotów, a w konsekwencji uznanie, że wnioskodawca wykazał w/w dokumentami przejście na jego rzecz uprawnień wynikających z nakazu zapłaty z dnia z dnia 8 października 2001 r. sygn. akt V GNc 2959/01. Natomiast zbyt daleko idące jest stanowisko Sądu I instancji co do przyjęcia nieważności przelewu wierzytelności z uwagi na wskazanie w nazwie nabywcy Oddziału (...) w S.. Samo posłużenie się firmą oddziału osoby prawnej nie oznacza, że stroną czynności prawnej jest oddział tej osoby, tym bardziej, że w nazwie nabywcy wierzytelności obok określenia wskazującego na oddział przedsiębiorcy i jego siedzibę wskazano też nazwę osoby prawnej. W takim przypadku przyjmuje się, że stroną jest sam przedsiębiorca. Powyższe jednak nie powoduje zmiany rozstrzygnięcia Sądu I instancji z uwagi na wyżej wskazane wątpliwości w zakresie podmiotu zbywającego wierzytelność.

Z powołanych wyżej względów zażalenie wnioskodawcy jako bezzasadne podlegało oddaleniu - na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. - o czym Sąd Okręgowy orzekł w sentencji postanowienia.

Sygn. akt VI Gz 128/16

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)